Komerca Muziko en Esperanto (KME)

Manifesto kaj Karakterizaĵoj de la Movado

Komerca Muziko en Esperanto estas kontraŭkultura kaj komerca movado, kiu celas eltiri la lingvon el ĝia akademia, folklora aŭ pure filantropia niĉo, por enkonduki ĝin rekte en la **tutmondajn urba kaj populara muzikajn industriojn**.

Diference de la historia aliro de Esperanto, ĉi tiu movado ne traktas la lingvon kiel idealisman eksperimenton por monda paco, sed kiel **komerce realigeblan, ritman kaj tre eksporteblan valoraĵon**.

Kriterioj de Diferencigo: Komerca Movado vs. Tradicia Esperanto-Muziko

Por eviti ke la industrio aŭ la aŭskultantoj konfuzu ĉi tiun movadon kun la tradicia strukturo (historie reprezentita de eldonejoj kiel Vinilkosmo, aŭ de ĝenroj kiel folkloro, klasika roko kaj aŭtorkanto en Esperanto), ni difinas la sekvajn diferencojn:

Karakterizaĵo	**Tradicia Esperanto-Muziko**	**Komerca Muziko en Esperanto**
Ĉefa Celo	Disvastigi la kulturon de la lingvo kaj subteni la komunumon (Verda Movado).	**Krei komercan efikon, tutmondajn furoraĵojn (hits) kaj profitecon en la industrio.**
Dominaj Ĝenroj	Folkloro, Roko, Akustika Popmuziko, Aŭtorkantoj, Ĥoroj.	**Regetono, Dancmensego (Dancehall), Plena, Afrobato, Reparto kaj Urbaj Ritmoj.**
Celo-Aŭskultantaro	Esperantistoj (Interna komunumo, kiu jam parolas kaj spertas la lingvon).	**La tutmonda ĝenerala publiko** (Aŭskultantoj de urba muziko, sendepende ĉu ili parolas la lingvon aŭ ne).
Lingva Aliro	Strikta gramatika korekteco, tradicia kaj akademia poetiko.	**Metriko, ritma fluo (flow), adaptita strato-ĵargono kaj adaptiĝemo al la beat-pulso.**

Distribuado	Specialigitaj kulturaj katalogoj kaj internaj kongresoj/festivaloj (UK, IJK, ktp.).	**Tutmondaj fluaj platformoj (streaming), sociaj retoj kaj amasa cifereca konservado.**

Fundamentaj Kolonoj de la Movado

1. La Evoluo de la Ritmeco (La Lingvo je la Servo de la Ritmo)

La tradicia muziko en Esperanto kutime adaptas la ritmon al la vorto. **Komerca Muziko en Esperanto** faras la malon: **ĝi formas la lingvon por ke ĝi perfekte kongruu kun la kodoj de la urba muziko**. Oni prioritatas la ritman fluon (*flow*), la sinkopon kaj la sonorecon de la vokaloj de Esperanto, por ke ili egale konkuru kun la hispana aŭ la angla en ĝenroj kiel Regetono aŭ Afrobato.

2. Rompado de la "Kongresa Niĉo"

La tradicia strukturo dependas de la esperantistaj kongresoj kaj aranĝoj por pluvivi. Ĉi tiu movado naskiĝas kun denaska cifereca kaj malferma distribua pensmaniero. Ĝia celo ne estas soni en prelegĉambro, sed en la tutmondaj fluaj platformoj, danckluboj kaj popularaj ludlistoj.

3. Forta Vida kaj Koncepta Identeco

Kontraste al la sobra aŭ pure institucia estetiko de la klasika esperantismo, ĉi tiu movado baziĝas sur modernaj, karismaj konceptoj kaj okulfrapa vida stilo por altiri la amasojn, pruvante ke la lingvo ankaŭ povas esti sinonimo de tendenco, modo kaj urba avangardo.

4. Sendependeco kaj Cifereca Konservado

La movado certigas sian heredaĵon per sendependa arkivado kaj dokumentado de siaj konceptoj kaj provregistraĵoj en platformoj de libera aliro kaj cifereca konservado (kiel Internet Archive), konservante plenan kontrolon de la arta vizio sen dependi de la kulturaj filtriloj de la malnovskola esperantismo.

> **Grava Noto:** *Komerca Muziko en Esperanto* ne petas permeson por eniri la kulturon de la lingvo; ĝi prenas la lingvon kiel tutmondan ilon por postuli lokon en la moderna muzika industrio. Ĝi ne estas muziko por lerni la lingvon, ĝi estas muziko por movi la mondon.